

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **P. P.**
ukaranego z art. 96 § 3 k.w.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2024 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na niekorzyść skazanego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej
z dnia 23 listopada 2023 r., sygn. akt IX W 734/23,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bielsku – Białej do ponownego rozpoznania;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2023 r. w postępowaniu nakazowym sprawy przeciwko P. P. obwinionemu o to, że w terminie 7 dni od dnia [...] 2023 r. w B. przy S., jako właściciel samochodu marki S. o nr rej.

[...], pomimo ciążącego na nim obowiązku, nie wskazał komu powierzył do użytkowania swój samochód w dniu 9 sierpnia 2023 r. którego kierujący dopuścił się wykroczenia z art. 86b § 1 pkt 3 k.w. na ul. A. w B., tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., wyrokiem nakazowym z dnia 23 listopada 2023 r., sygn. akt IX W 734/23, na mocy art. 93 § 1 i § 2 k.p.s.w. ustalając, że okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, orzekł:

I. uznał obwinionego P. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że dopuścił się go 23 września 2023 r. nie dopełniając obowiązku na żądanie uprawnionego organu, tj. za winnego czynu realizującego ustawowe znamiona wykroczenia określonego w art. 96 § 3 k.w. i za to na mocy art. 96 § 1 w zw. z § 3 k.w.

II. na mocy art. 118 § 1 k.p.s.w. i art. 119 § 1 k.p.s.w. i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę w wysokości 100 zł (sto złotych) obejmującą opłatę w wysokości 30 zł (trzydzieści złotych) oraz zryczałtowane wydatki postępowania w wysokości 70 zł (siedemdziesięciu złotych).

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez żadną ze stron postępowania, powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 29 grudnia 2023 r.

Kasację wywiódł Prokurator Generalny zaskarżając powyższy wyrok w całości, na niekorzyść obwinionego P. P. i na podstawie art. 111 k.p.s.w. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 94 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 504 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na niedopełnieniu przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej obowiązku zawarcia w wyroku nakazowym skazującym obwinionego P. P. za przypisane mu wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. rozstrzygnięcia co do kary.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej i przekazanie sprawy wskazanemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację należało przyznać skarżącemu, że wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 23 listopada 2023 r., w sprawie o sygn. akt IX W 734/23, jest wadliwy, gdyż wydany został z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji, tj. art. 94 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 504 § 1 pkt 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 94 § 1 k.p.s.w. w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 504 § 1 k.p.k., określający niezbędne elementy wyroku nakazowego. Stosownie do wymagań określonych w tym ostatnim przepisie wyrok nakazowy powinien zawierać:

- 1) oznaczenie sądu i sędziego, który go wydał,
- 2) datę wydania wyroku,
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość oskarżonego,
- 4) dokładne określenie czynu przypisanego przez sąd oskarżonemu ze wskazaniem zastosowanych przepisów ustawy karnej oraz
- 5) wymiar kary i inne niezbędne rozstrzygnięcia.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie, analiza treści wyroku nakazowego wydanego w dniu 23 listopada 2023 r. w odniesieniu do obwinionego P. P., jednoznacznie wskazuje na to, że orzeczenie to nie zawiera rozstrzygnięcia ani co do rodzaju zastosowanej represji, ani co do wymiaru tej kary. W sentencji zaskarżonego wyroku nakazowego ograniczono się bowiem jedynie do przypisania winy i obciążenia kosztami postępowania. Brak jest stwierdzenia o skazaniu obwinionego na konkretną karę przewidzianą przepisami kodeksu wykroczeń. Tymczasem przypisane ukaranemu wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. zagrożone jest karą grzywny, której wymiar określają przepisy art. 24 § 1 i § 1a k.w. (tj. od 20 złotych do 30000 złotych).

Obowiązujące przepisy nie dopuszczają takiej formy odstąpienia od wymierzenia kary, kiedy z jednej strony sąd deklaruje zamiar wydania orzeczenia skazującego i określającego rozmiar represji karnej, a z drugiej - nie zamieszcza w wyroku rozstrzygnięcia w tej części (zob. wyrok SN z dnia 28 października 2015 r., IV KK 189/15). Prowadzi to do wniosku, że zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w kasacji, a uchybienie to miało istotny wpływ na treść tego rozstrzygnięcia.

Trafnie zauważył też skarżący, że tak zredagowane orzeczenie, niezależnie od powodów zaistnienia braku rozstrzygnięcia co do kary, czyni je niewykonalnym i w związku z tym także rażąco i w sposób istotny obraża art. 504 § 1 pkt 5 k.p.k., który to przepis, zgodnie z art. 94 § 1 k.p.s.w., winien być odpowiednio stosowany w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Na obecnym etapie postępowania tego rodzaju uchybienie nie może być konwalidowane w innym trybie, w tym również w toku postępowania wykonawczego.

Wobec powyższego oczywistym jest, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w kasacji, co miało istotny wpływ na treść tego orzeczenia.

Zaistniałe uchybienie prawa procesowego miało charakter rażący i co oczywiste, istotnie wpłynęło na treść orzeczenia. Powyższe implikowało konieczność uchylenia wyroku nakazowego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej będzie orzekał z zachowaniem przepisów obowiązujących przy wyrokowaniu w sprawach tego rodzaju.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[ms]

